

III. kötet.

Budapest, 1888. augusztus 5-én.

32. szám.

Ki mi szeretne lenni?

— Dalfikám, ha én férfi lennék, akkor szeretnék lenni edj ögyvéd, — turbékol a túlboldog Regina vőlegénye oldalán.

— Régikám, ha te lennél edj ögyvéd, akkor én szeretnék lenni — stempli.

— Nű, és miért te szeretnél lenni stempli?

— Mert akkor te engemet megnyalnál, ha fülakarnál ragasztani az oktákra, — okoskodik a szerelmes gavallér.

Mi a! Mi a?

— Krónikás adoma. —

Még az özönvíz előtt A. vármegyének volt egy híres, böles, és erélyes viczispánja, kit háta mögött: *mi a?* viczispány névvel tiszteltek meg. — Igazi neve majdnem elévült, mert azt nem is emlegették. — Ha valami fogas kérdés volt szőnyegen, az egész magisztrátus csak azt várta, mit szól ehhez «mi a?» S a mit ő mondott, az megállt és rendíthetetlen volt mint a Tátra. Viczispány úrra ez a «mi a» juhásznév azért ragadt, mert nagyot halló volt, s nemcsak magánbeszélgetés közben, hanem megyei gyűléseken is rá-rá förmedt egyik másik gyenge hangú szónokra hogy: mi a? — és ezt annál sürűbben tette, mentől kevésbé tetszett neki a szónok orációja. Három kancellistája volt, a kik az akkori szokás szerint az ő asztalánál étkeztek. Viczispány úr süketsége miatt nem igen szeretett diskurálni, s így az ebédek és vacsorák mentől hosszabbak, annál unalmasabbak lettek volna a víg kedvű kancellistáknak, ha azok nem segítettek volna ezen unalmas állapoton. Bele gyakorolták magokat a bajusz alatti halk beszédbe, s mivel viczispány úr saját gondolataival foglalkozva nem ügyelt rájuk, az ő hallgató, komor tekintélye daczára is, suttyomban mindig vígan voltak.

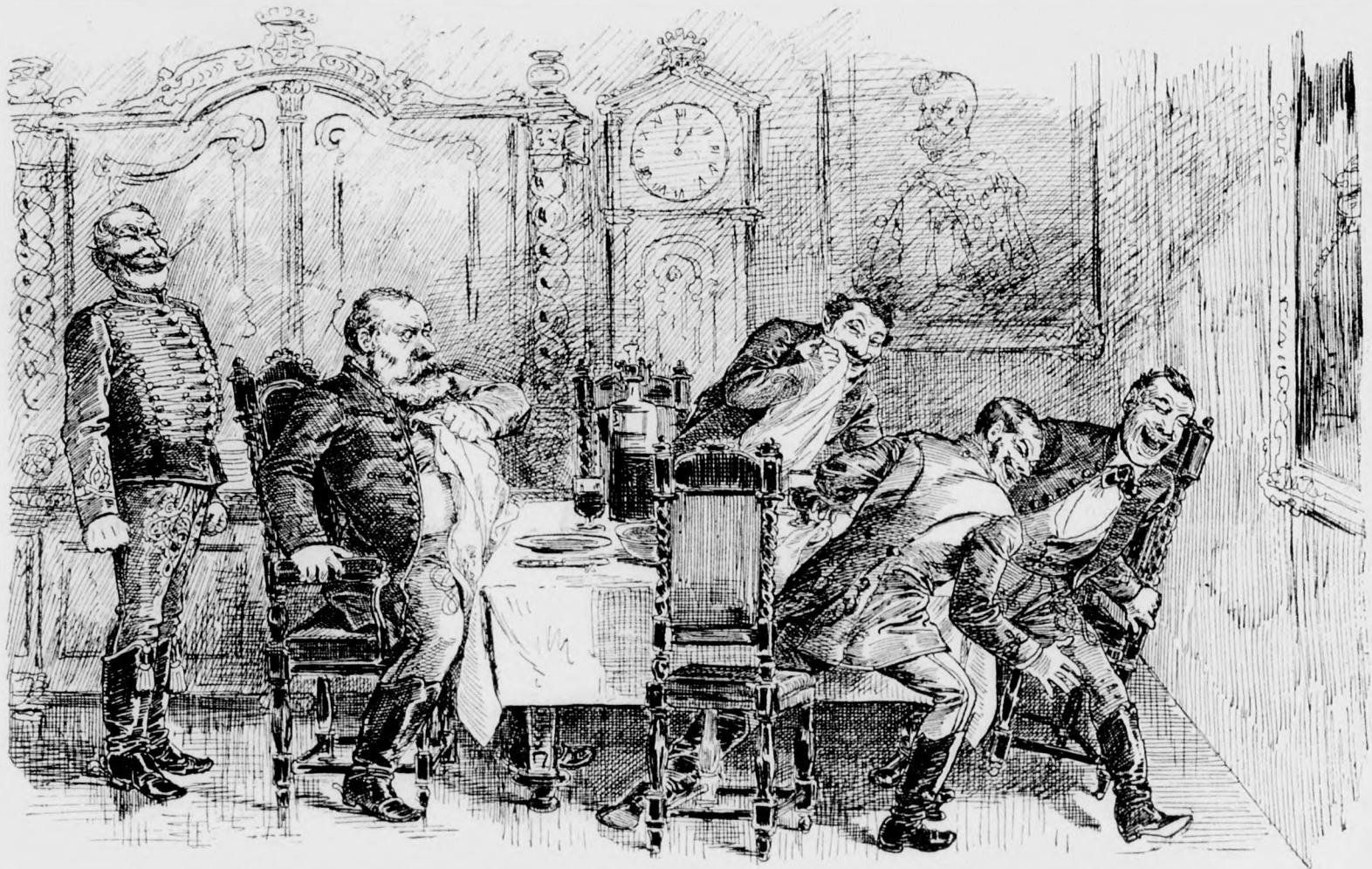
A többi között egy ebédkor a viczispány úr, — ki tudja, mi ok miatt. — nagyon mordiózus hangulatban volt; rá kötötte a levesre, hogy kozmás, az asiettere, hogy ízetlen, és dörmögve zsörtölt szakácsnéjára, míg János hajdu be nem hozta a tepertős tört lencsét, mely füstölt kolbászsal és oldalassal volt esinosan koronázva.

«No, ecce lencse», — szólt derülő arczal viczispány úr, kedvencz főzelékét látva. — «Ebből kell enni domini audiátesz, ezt minden okos ember szereti.» — Ne ütközzék meg az audiáteszen a latinul értő olvasó, mert a kanczellista audiát nevét az öreg «mi a» főnévre változtatta igéből, és a harmadik deklinációra tartozónak állította. Ha a latin nyelv grammatikai szabályai szerint hatodik vagy hetedik deklináció lett volna, bizonyosan a legutolsó fogta volna rá ez önhatalmulag csinált főnév ejtegetését, mert hát a kanczellista, a megszólítással együtt csak olyan verdd hátul a saraglyába való imposztor náció. Mivel azonban a lencse, mint az öreg úr kedvencz étele, gyakran megfordult az asztalon, s bár a

rossz szagu fával füstölő barátot, hogy egy álló hétig nem lesz neki szabad együtt ebédelni a többi revendusz páterrel a refektorium asztalánál, hanem...

«János hé, add ide még egyszer azt a lencsét!» parancsolta a suttogva mondott adomát nem halló viczispány úr. János «hé», a ki felszolgáló hajdu volt, tisztelettel prezentálván a lencses tálat, feszesen kihúzódva ismét posztjára állott a viczispány úr széke mögött, épen szemben az ebédlő nagy fali tükrével; azért volt a tükörrel szembeállítva a János «hé», hogy viczispány úr, ha nem igen hall is, de a háta mögött álló hajdu minden mozdulatát láthassa.

«... Külön a földön. Bőjti nap volt, a többi barát is len-

kanczellista úrfiak minden ilyen alkalomkor hallották, hogy ezt minden okos ember szereti, mégsem tartották magokat olyan okosoknak, mint a hogy tőlök nagytekintélyű viczispány uruk megvárta volna, s a kolbász és oldalas mellé csak tisztesség okáért vettek egy-egy fél kanál lencsét.

«Ad vocem: lencse! Hallgassátok: egy adoma jutott eszembe, elmondom szőr alatt, hogy az öreg ne hallja.» Szólt bajusz alól az egyik kanczellista, czimborái hegyezték a fülöket, mert minden nevetető tréfa annál inkább csiklandozta őket, mennél jobban kordában kellett tartani vidámságukat az öreg mogorva «mi a» végett.

«Egyszer egy barát rossz fát tett a tűzre; a fínál is rosszabb füstnek szaga megütötte a gvárdián orrát s nagyot csavart rajta. «Kánisz tota máter! ez már pluszkvám!» Mondta a mérges gvárdián, s arra büntette a

esét evett, de sült harsával, s itták rá a jó bort, míg a bűnhődő páternek a lencséje csupán sóban, vízben volt főzve, és csak vízzel locsolhatta.

«János hé, bort!» rivalt a viczispány úr a hajdura, a ki az elbeszélőre hallgatva megfeledkezett a köteles töltögetésről.

«Szegény éhes baráthoz, a mint fanyalogva rágta az alig-alig lecsúszni akaró kelleetlen kotyvalékot, oda sompolygott a konvent kövér, czirnos macskája, és hizelgően dörgölözve az előbbi ebédetől elzsírosodott csuhához, megállott a barát fatála előtt és saját nemzeti nyelvén azt kérdezte a baráttól: — miá?»

János hé, elmosolyodott, s viczispány úr ezen vidulási hajlamot a tükörből észrevéven komolyan végig tekintett az audiáteszekén; de azok fegyelmezett arczán nem látott semmi megmosolyogni valót, mindegyik ette a len-

csét, vagy ivott rá oly komoly arccal, mintha viczispány úr halotti torán volna.

«Lenese!» súgta halkán a macska füléhez hajolva a penitenciás barát.

Erre már a «hé Jánosnak» megmozdult a nevethekéje; de tenyerét szájára nyomva egy erőszakkal visszanyelt böfentésbe szerencsésen megfojtotta azt születése előtt. Eddig viczispány úr semmi gyanusat se sejtett.

«A konvent kövér macskája azonban még meg nem kapván az étel maradékból a szokásos angáriát, nem vette tudomásul az ő interpellációjára súgva adott fölvilágosítást, hanem körüldörzsölve ismét a barát csuháját, ki nem elégitett kíváncsisággal újra kérdezte a barától «mia?» A penitenciás barát megint, — de már kissé hangosabban súgta a viczis — akarom mondani, a gvárdiántól féltében: «Súgtam már, hogy lenese!»

A János «hé», szokva volt — régi hajdu létére, — az úrfiak tréfájához, és hivatalos állapotában bármily bolondság történt is, az ő kifagygyuzott, hosszú, szürke bajusza nem igen szokott megrezdülni; de most, ha az arca hivatalos komolyságának látszott is, a mellén gyanusan mozogni kezdő pitykés, zsinóros dolmány elárulta, hogy az öreg, ha *pojával* nem is, de szívvel már *belülről* hajlandó nevetni. Hanem foga közé kapta a nyelvét, s mint metáliás huszárhoz illik, állta a posztot nesz nélkül.

«Mikor már a mindinkább kíváncsivá lett macska a vezeklő barát felvilágosító feleletei daczára ötödször vagy hatodszor ismételte interpellációját e rövid kérdésben: miá? — a türelemből — páciencia = baráttáncz, — kijött szentatya, megfélekedve bűnhődő állapotáról, dühösen megfogta a macska nyakát, s annak orrát a lenesés tál közepébe verve, — hogy a megáldott eledel szétfrocsent, — hangosan kifakadt: «Hányszor mondtam már, hogy lenese! Nem hiszed? Veszett vérű apáju! kóstold meg, és vedsz meg tőle!»

A bajusz alatt elmondott történetet hallgató audiateszek asztalkendővel takarták nevetésüket; de a «hé» Jánosból olyan elementáris erővel szakadt fel az oldalbordát rengető hahota, hogy az ezt már mégis meghalló mord viczispány úr haragosan hátrafordulva rivalt rá: «Mi a?»

«Lenese, jelentem átossággal!» — ordított János teljes önkívületben.

E befejezésre az úrfiak is kirúgták magok alól a széket, s nem beszélt azok közül az nap egygyel sem a viczispány úr; — ott hagyták a pecsenyét, fekete kávé, s Jánosra bízták, hogy e rendkívüli esetet a viczispány úr szája íze szerint tálalja föl.

Kiséri.

A század-iskolából.

Főhadnagy. Hát nem jobb itt a dolgokat, Kondás? Otthon a Bakonyban húst nem is láttál, ha egy malacz meg nem döglött.

Baka. Alássan jelentem a főhadnagy úrnak, meg köllött döglenie, ha bele vágtam a baltámat.

A szem a szellem ablaka. Kár, hogy sokszor senki se néz ki rajta.

*

A feleség olyan, mint a pénz. Ha nincs, az ember óhajtja; ha van, igyekszik túladni rajta.

*

Aki a papirosnak csak egyik oldalára ír, annak legalább egy jó oldala van.

*

Fonákság még mindig eladó leányokról beszélni, ma már csak eladó fiukat ismerünk.

Modern gyász.

— Kedvesem, hát te így gyászolod a férjedet zongora mellett?

— Nevetséges, lelkem, hát nem hallod, hogy csak szomorú operákat játszom?

Tapasztalásból tudja.

— Fiam, — szól a tanító, — ha apádnak hat ökre van s elad belőle kettőt, mennyi marad még neki?

— Az lehetetlen, — felel a fiu.

— És miért? — csodálkozik a tanító.

— Mert akkor apámat úgy elverné anyámasszony, mint a minap, mikor a Csákó ökröt a vásáron elkótyavetyélte, — okoskodik a fiu.

Az udvarlás vége.

Miczikének — így a nóta —
Udvarol egy ifju dandy,
Egyre hajtja évek óta:
Legyen nője, elveendi!

A mint így az ifju esde,
Nő a lányka indulatja,
Míg nem végre egyik este
A szerelmest — kidobolja.

Artemys.

Baka-sóhaj.

— Ormester ór, kinek a szolgálatában állunk?
— Hát még azt sem tudod? Ó felsége a királynak!
— Nü, hát ha mi o királynak a szolgálai vadjonk, minek küll nekem o moga bokancsát puczolni?

Nem maradtak adósok.

Betoppan a gymnasium egyik felsőbb osztályába a nem nagy népszerűségnek örvendő, potrohos tanár. Midőn a katedrán helyet foglal, a hallgatóság köréből fütty hallatszik. Dühösen kiált le a tanár: «Kanászok!» «Egy disznót örzünk!» — volt a hallgatóságnak lakonikus válasza.

Rendre utasítás.

Szörnyen szidta a titkos drámairó Shakespearét.

— Nem is tudom, hogy tulajdonkép mit bámulnak rajta, hiszen az én szomorújátékaim ezerte jobbak!

— Ugyan pajtás, — vágott közbe egyik ismerőse, — miért bántod azt a szegény Shakespearét, hiszen az sohase mondott rólad csak egy rossz szót se?!

Az égő szivar,
vagy: édes álom, keserves ébredés.

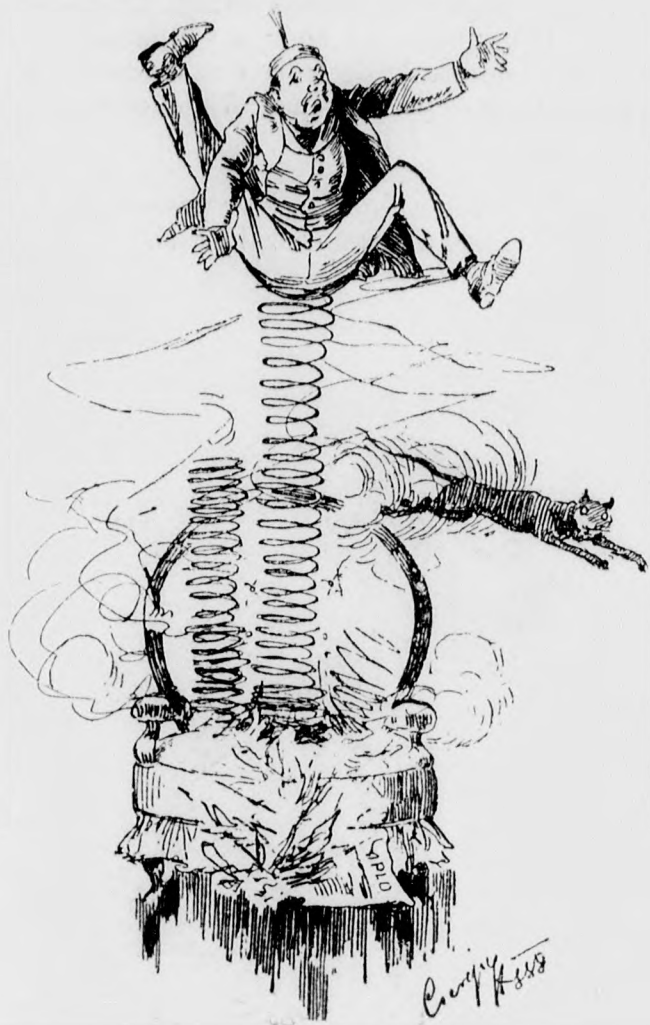

Hájas úr, hogy rá gyujthasson,
Ebéd végét alig várja;
Ott leskődik ám az álom,
Szempilláit hogy lezárja.

A karszékben hátradőlve
Ő aludt csak, nem szivarja,
Az ujság már lobbot is vet:
Mindez álmát nem zavarja.

Hájas uram csak nem ébred . . .
De bele kap lúg a székbe,
Rugó pattan, s hah! felviszi

Nem az égbe, csak a légbe.

Igaz.

Tanító. Mondd meg fiam, melyik állat hasonlít leginkább az emberhez?
Fü. Az asszonyi állat.

Vegytani órán.

Azt kérdi a tanár egyik tanulótól:
— Mi a konyhasó vegyi képlete?
— Naczl, — volt a határozott válasz.
— Micsoda? — faggatja a tanár.
— Naczl, — feleli a fiu újra.
— Irja fel!
Mire a tanuló egész szabatosan felírja a táblára:
«Nacl» (Chlornatrium)

Szófölsleg.

Wolf Farkas állat-sereglete.

Fordítva.

Vendég. Önnek igazán elment az esze!
Korcsmáros. Hogyan uram?
Vendég. Mit vakarja maga a fejét, mikor én csinállok magánál adósságot!?

Ablak alatt.

— Hallod ezt a gyönyörű játékot, pajtás? S képzeld csak: az az ember hasból játszik! — szól egyik dandy a másikhoz.
— Ejnye az árgyélusát, de fain hasa van! — jegyzi meg egy mögöttük ballagó atyafi.

Mértani órán.

Tanító. Hányféle szöget ismeresz, fiam?
Tanítvány. Három félét, és pedig: fa, vas és drótszöget.

Hódít a külföld.

Volt egykor a dédapámnak Van most nekem ezifra szőrű
Fehér szőrű tehene; Svájcezi fajta tehenem;
Vézna volt az istenadta, De azért mit tejet ad, azt
De tömérdek a teje. Reggelire megeszem.

Való.

Elszólta magát.

Nagyban udvarolt egy szőke huszár önkéntes Gizella kisaszonynak, a ki, midőn arról volt szó, hogy kinek milyen tetszik, azt mondta, hogy ő csak barnát tudna szeretni.
— Oh, én szerencsétlen! — sóhajt fel a szőke lovag, — akkor hát én feltétlenül ki vagyok zárva Nagysád szívéből!
— Tudja, nincsen szabály kivétel nélkül, — kottyantotta ki a hölgyecske.

Kivágta magát.

Vidéki színtársulatnál, mint közönségesen, folytonos viszálykodás volt a baritonista és a komikus között, mely gyakran a színpadon is folytatódott. Így a «Corneillei harangok»-ban a marquis e szavakkal adta át a komikusnak, ki a bírót személyesíté, — a várban talált tárczát s külön a leveleket, hogy:

— Vegye ki a leveleket s olvassa fel!

A komikus nézi egyik kezében a tárczát, a másikkban a leveleket, végül megszólal:

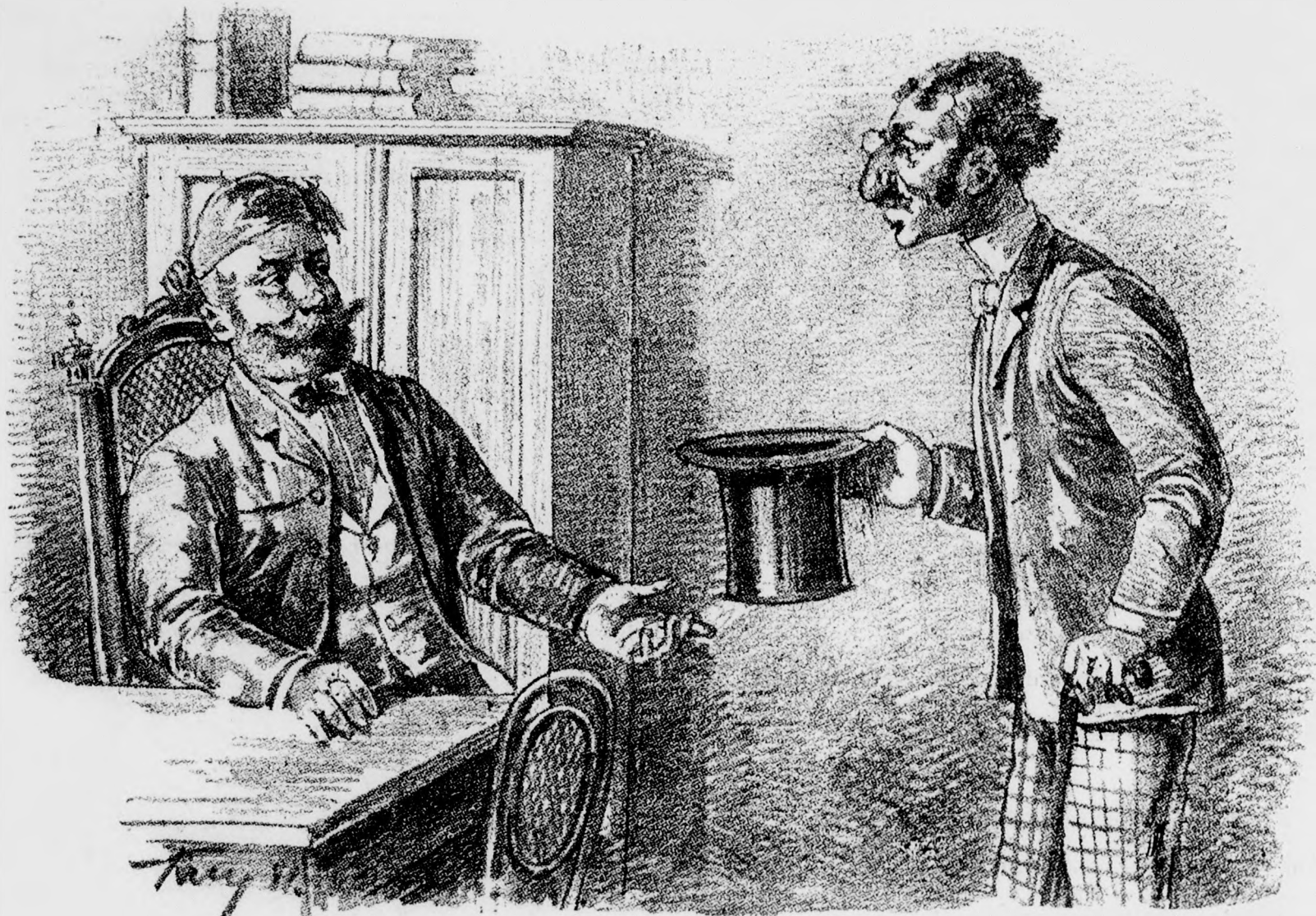
— Mielőtt kivennem, *először beteszem.*

Másképen értette.

Szép porzogósra sütvé, a mint illik, fatálra tette a szakácsné a malacgot. De mialatt egyet fordult, a szomszéd agara nyakon csipte az ízletes sültet. A szakácsné jajveszékelve rohan utána. Az agár a szomszéd német asszony udvarára menekül; de mire a szakácsné oda ér, hült helye az agárnak és pecsenyének. A német szomszéd-asszony résztvevően kiált fel:

— Fatal!

— Mi az ördögöt érek a *fatállal*, ha a pecsenyét elvitte a kutya?! — vág vissza a bosszús szakácsné.

Kétes alap.

Snóbele. Házi ór, a moga özletlocal megboktatta engemet ódj, hodj nekem edj krojczár se nem maradt. *Háziúr.* De az istenért, hol van a házbér két fertályról? *Snóbele.* Az megvan, de sak o — fűkűnyvben.

Tréfás megkülönböztetés.

A. Miben különbözik a katonaorvos a tollas zsidótól?

B. Abban, hogy a katonaorvos ünnepnapon, a tollas zsidó pedig hétköznapi hordja tollait.

Másra volt szánva.

Ötven drámát s vígjátékot rejt a fiókja.

Rég várják ezek itt a kiadó kegyeit.

Lesz, ki örül, ha ezek egykor napfényre kerülnek:

Olesó lesz — bizonyos! — akkor a sajtupapiros.

Faló.

Körülírva.

Egy pohár vizet hoznak a vendégnek, a ki a szájához emeli, de mielőtt innék belőle, megjegyzi:

— Olyan jó meleg ez a víz, hogy szinte irigylem azt a legyet, mely benne fürdik!

Érthető félreértés.

Examinál a tanár a conjugációból s rákiált az egyik nebulóra:

— Csutka Pali, félmult?

— De, kérem, már háromnegyedet is elütötte, — válaszol Csutka a rosszul értett kérdésre.

Visszás helyzet.

Szálloda-tulajdonos (beszól az ajtón.) Kellemes éjjeli nyugodalmat kívánok nagyságodnak!
Vendég. Mit! Ön még gúnyolódni mer? Ilyen rövid ágyat ad és még kellemes nyugvást kíván hozzá!?

Meglépkedte.

Dobos gazda dohányt ültetett. Nyáron eljött a fináncz revideálni a beültetett területet s úgy találta, hogy egy pár öllel több van beültetve. A fináncz nem is késett ezt Dobos urammal tudatni.

— Az lehetetlen, — vágott szavába Dobos, az idén is akkora területet ültettem be mint tavál, tudom jól, mert tavál is meglépkedtem, az idén is.

— No csak lépkedje meg most Dobos bátyám, — biztatja a fináncz, — meglátja, hogy több van beültetve.

Dobos uram neki indul, meglépkedi a területet, aztán visszatér.

— No meglépkedte! — kérdi a fináncz.

— Igen, meglépkedtem, jó uram.
 — No hát hány lépés?
 — Azt nem tudom, mert meglépkedni csak meglépkedtem; de megolvasni nem olvastam meg, hogy hány lépés.

A megbokrosodott vasparipa.

(Petőfi után.)

Kesztyúslegény korában Mekegi
 (Van-e, ki e nevet nem neveti?)
 Dolgozgatott hetenkint hat napot,
 Kapott
 Ezért
 Egyszer vagy öt forintnyi bért,
 A mint mondom, vagy öt forintnyi bért.

Mert sportsman volt, hát bycielit veszen,
 Ha ismét verseny lesz, hogy részt vegyen;
 De hat nap a dolognak Mekegi
 Neki
 Düle
 S bycielire ritkán üle,
 A mint mondom, csak nagy ritkán üle.

Csapszékben egy vasárnap délután
 Több féllitert hörpölt egymásután,
 S a gépre ült, barátja hjába mond:
 Bolond,
 Maradj!
 Mert majd bycielid elragad,
 A mint mondom, bycielid elragad!

Futtában egy lámpának neki megy
 S bycieliről a sárba hempereg.

Ezt Mekegi csak neveti : Sebaj!
De hajh!
Töve
Orrának fazékká növe,
A mint mondom, nagy fazékká növe.

Mi több : arája ép ott álldogált,
«Csapszékvirág!» — hozzá imígy kiált,
«Ördög legyen, nem én menyasszonyod!»
Ez ok
Miatt
Mekegi agglegény maradt,
A mint mondom, biz agglegény maradt.

Mátrai Jenő.

Együtt.

— Péter, hajtsa be az ökröket a vásárra!
— Hát a nagyságos úr nem jön velünk?

Betű szerint.

— Miért köti össze a komát?
— Láthatod, hogy *kötve* hiszek a komának.

Bökkenő kérdés.

Tanító. Laczi, miképen szól az ötödik parancsolat?
Laczi (hallgat). No Pista, mondd meg te!
Pista. Ne ölj.
Laczi. Az ám, hát akkor a tanító úr tegnap miért ölt disznót?

Józan felelet.

A természetrajzi órán bemutat a tanár egy csontvázat és azt kérdi:

— Ki tudná nekem megmondani, miféle állatnak a csontváza ez?
— Én, — szól egyike a fiuknak.
— No hát halljuk!
— Egy döglött állaté, — volt a válasz.

Mindig klasszikus.

A klasszikus nyelvek öreg tanára, mikor a szemétdombja meggyúlt az udvarán, kiállott a kapuja elé és kétségbe esetten kiáltá tanítványai felé:
— Ifjak, nemes ifjak, mentsétek meg az égő Tróját!

Szerény kívánság.

Jogász. Imádom Bella! Akarja, hogy versekben fejezzem ki hő érzelmeimet?

Süldőleányka. Köszönöm, de nem szeretem a költeményeket. Próbálkozzék egy érdekes regénynyel!

Elkészett figyelmeztetés.

Tóni és Bertalan együtt kóstolgatták a koresmáros ujonnan beszerzett ó borát, s mikor már a nyelvök is alig mozgott a sok kóstolástól, megszólal az egyik:

— Barátom, Börtelen, ebből ne igyunk, mert berugunk!

A sárga czipő.

Pesti gavallér jött látogatóba egy falusi ismerőséhez. A vendég sárga nyári czipőt viselt. Reggel bejön a cseléd, kiviszi a czipőket; de hosszas gondolkodás után újra visszatér velük:

— Tens úr, kérem, nekünk nincsen ám sárga vikszünk, mert itt faluhelyen csak fekete vikszet árulnak!

Akasztófa-humor.

I. csavargó. Van lakásod, pajtás?

II. csavargó. Tegnap még volt, de ma reggel egyszerűen kidobott a háziuram, mert nem tudtam a házbért kifizetni.

I. csavargó. No már az én utolsó házigazdám sokkal udvariasabb volt irányomban: kocsin vitetett új lakásomra, mikor felmondta a lakást.

II. csavargó. Rögtön odahurezolkodom, hol is laktál?

I. csavargó. A — *tolonezházban.*

A cím.

Hosszú haj, rövid ész, — mondják rossz nyelvek a nőkre:
Hosszú cím, rövid ész: — számtalan úrra ez áll.

Haan Béla

Számítási órák.

Tanító. Hogyan bizonyítod be azt, hogy tíz egészet húsz félre lehet osztani?

Tanuló. Nagyon egyszerűen; ha egy tíz krajczároszt húsz félkrajczárosra váltok.

Tanító. De hát ha nincs hatosod?

Tanuló. Lopok atyám erszényéből.

Korszerű összehasonlítás.

A. Miben különbözik a napidíjas az országgyűlési képviselőtől?

B. Semmiben, mert egyik sem tud napidijából megélni.

Következtetés.

Szegény embert temetnek, nem kíséri koporsóját senki, hanem esetleg éppen vagy tíz ökrös szekér halad a halottaskocsi mögött. Mimike az ablakból nézi, azután megszólal:

— Mamám, bizonyosan valami ökröt temetnek!

A közjegyzőnél.

Atyafi. Ugyan kérem, protegálják nekem ezt a váltót, én vagyok az expressz! (expert).

Budapest, W. Minden ember úgy van azzal, hogy irásközben újabb meg újabb gondolatok akadnak tolla hegyére; de a jó ízléssel bíró író meg tudja válogatni, mit érdemes közülök papírra tenni s mit kell a tollban hagynia. Az utolsóból magunk is szeretünk volna egyet-mást (ama triviális két soron kívül) kihagyni, ha nem tartunk tőle, hogy irmodorából kivetkőztetjük. A legujabbiban szintén derék kompániát mutat be, csak-hogy nekünk egyszerre hosszú, kétszerre meg rövid; no de nem is várja, hogy helyet szorítsunk neki s azért nem is vesszük bonczkésünkre, azt mégsem hallgathatjuk el, hogy fönn akadt szemünk azon a folytonos szántogatáson, melyben több valószínűséget szeretnénk látni. Sokkal szabadelvűebbek vagyunk, hogy sem az apróságokért neheztelhetnénk, mindenki oda nyújtsa be dolgozatát, a hova jónak látja, — *B.-Szt.-Lőrincz, B. S.* Legalább is azt hittük, hogy ha nem a túlvilágra, hát a világ túlsó felére vetődött azóta. De hogy is feledkezhetett meg rólunk oly hosszú ideig? Szerénytelenségről szó sincs; mi sem feledjük ám el az ígéretet. A kölcsönt sem adjuk vissza: nem várakoztatjuk meg oly soká a közléssel. — *V-ó.* Sokat mondó kevés szavak. — *Budapest, H. L.* A tuczat distichon között nem találunk csak egy épet is, jobbra-balra sántít valamennyi, mintha csak a rokkantak házából kerültek volna ki. — *Borosjenői.* A gondolat ugyan nem új; de legalább új alakban jelenik meg. Alkalmilag rá térünk. — *Kolozsvár, R. H.* Mindig szívesen látjuk, a mondatficzomodásban ám az egyes szavaknak csak egyszer volna szabad előfordulniok. — *Budapest, G. G.* A mi jó belőle, nem új, s a mi új, nem jó. — *Budapest, R.* Jöttek, jönnek. — *Pécs, K. K.* Mulatságos eset, csak öltözetét szedjük előbb rendbe, mert így nem állíthatjuk a közönség szeme elé. — *Budapest, G. P.* A legrosszabb papír se teheti a jó verset rosszá, valamint legfinomabb papír se a rossz verset jóvá. A finom satírával irt tragikomédiás feleselésnek szívesen szorítunk helyet, csak ne volna olyan hórihorgos, hogy kétrét is csak nagy szorongva fér el rövidre szabott hasábjainkon! Borbélyunk készséggel vállalkoznék megnyírására, ha csak à la Sámson, nem a hajában rejlik az ereje.

Könyvpiacz.

Emberek cím alatt nyolcz elbeszélés jelent meg Bródy Sándortól a Singer és Wolfner Egyetemes Regénytárában. A fiatal naturalista szerző mindenikben egy-egy megható drámai jelenetet tár az olvasó szeme elé, kissé pesszimiztikus világításban, s csupa élettől vett alakokkal, melyek valóságos húsból és vérből valók, szóval emberek. Ára kötve 50 kr.

A *tolvaj-élet ismertetése* című munkára hirdet Berkes Kálmán rendőrfelügyelő előfizetést, melynek célja megismertetni a közönséggel a különböző tolvajsövetkezeteket, hogy ellene védekezhesék. Végül függelékképen röviden megismertet a nemzeti tolvajnyelvvel, melyhez kimerítő szótárt is csatol. A mintegy 10—15 ívre terjedő kötet novemberben kerül ki a sajtó alól s ára 1 frt 50 kr., mely összeg szerzőhöz (Budapest, Vár, Országház u. 12. sz.) küldendő.

A hazai ipar haladását örömmel regisztrálhatjuk Sternberg Armin hangszergyárának (Budapest, kerepesi ut 36) felemlítésével, melynek mintaszerűségéről és az összes hangszereket felölelő gyártmányainak kitünő minőségéről volt alkalmunk meggyőződni. A gyárból kikerült hangszerek mindenütt a legnagyobb elismerésben részesülnek, mihez még azon körülmény is hozzájárul, hogy a tulajdonos, eltekintve készítményeinek jobb minőségétől, azokat olcsóbb áron adja forgalomba, mint bármely külföldi gyáros. Pontos és lelkiismeretes kiszolgálás a cég legnagyobb érdemeihez tartozik. Bővebb tájékozás és a megrendelések könnyítése szempontjából kívánatra nagy képes hangszer-katalogussal, harmonika és harmoniumról külön képes árjegyzékkel ingyen és bérmentesen szolgál.

BARNA fogorvos

Budapest, váczi utca 24. sz.

készít

egyes fogakat, fogsorokat
és plombokat,

jótállás mellett, árak mérsékeltek.

"THE GRESHAM"

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók:

Budapest, Fer. József-tér 5,
a társaság házában.

Ausztriai fiók:

Bécs, Gisellastrasse 1. sz.
a társaság házában.

A társaság vagyona --- frk 97,872,236.55
Evi bevétel biztosítások és kamatból 1887. június
30-án --- 18,678,393.10
Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s
visszavásárlások stb. után a társaság fennállása
óta (1848) több mint --- 191,108,220.84
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a
társaságnál --- 58,038,225.—
értékig nyújtottak be ajánlatok, miáltal a társulat
fennállása óta benyújtott ajánlatok összértéke 1,510,786,529.58
értékre megy. — Tervezetek és minden közelebbi felvilágosítások
az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városában az ügy-
nők urak és a magyar és osztrák fiókok által adatnak.

Margitszigeti gyógyfürdő,

Budapest főváros közvetlen közelében.

35° R. meleg artézi forrás, porcellán-, márvány-, kád- és kőfürdők zuhanykészülékkel, nagyszerű kert, 300 teljes kényelemmel berendezett szoba, társalgási terem, kül- és belföldi lapok, telefon-, távirat-összeköttetéssel, naponta zene.

Kóralakok, melyek ellen a margitszigeti hévvíz kedvező eredménnyel használtatott:

Köszvény, az ízületek, izmok, csontthártya, ideghüvely, idült csúz. A csúz, köszvény, erőművi behatások, typhus után fellépő hűdések, zsabák, csontbántalmak, csontszűt, ízületi bajokat és külsértéseket követő elváltozások. Fájdalmas hegek, mereveség, hűdés borbántalmak, vizeleti nehézségek, méh- és hüvelybántalmak. Még arra is figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy a szigeten Barda-féle legujabb rendszerű villamos fürdők rendeztetek be, melyek a köszvényes, csúzos és ideges bántalmak, valamint a hűdések és az ischiás-nál a fürdészetben igen hathatós segéd gyógyeszközt képeznek. A hévvíz belsőleg eredménnyel használtatott: idült gyomorhurutnál és alhasi pangásoknál. A szigeten van gyógyszerár, ellátva mindennemű ásványvízzel.

Rendelő orvos: **dr. Verzár.** — Bérleteknél ugy a fürdő-, mint a menetjegyek együttes váltásánál árleengedés.
A szigeten lakó fürdővendégek a fürdő-használatnál és a menetjegyeknél előnyben részesülnek. A fővárossal óránként kétszer közlekedés. A fürdő-idény tartama május 1-től október 1-ig. — A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelői irodában. Budapest.

A margitszigeti felügyelőség.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óratüzlete.

BRAUSWETTER JÁNOS SZEGEDEN

cs. kir. és m. kir. szab. chronometer
és műórás, föltalálója az első
egyedüli kulcs nélkül föl-
huzható remontoir
inga - óráknak
stb. stb.

**ÓRAK 10 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT
ARANY ÉS EZÜST ÉKSZERTÁRGYAK
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Kitüntetve:

London 1871.
Kecskemét 1872.
Bécs 1873. Ujvidék 1875.
Szeged 1876. Paris 1877.
Székesfehérvár 1879.
Budapest 1885.

Levelbeli megkeresésekre pontosan választatlik.
Képes árjegyek bérmentve. Javítások pontl. eszközöltetik.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óratüzlete.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent s minden könyvtárban kapható — az osztr. tartom. számára Székesfehérvárról György cs. k. egy. könyvtárban Bécsben, I., Stefansplatz Nr. 6.

A régi
Magyarország.

1711—1825.

Irta

Grünwald Béla.

Második kiadás.

Ára füzve 4 forint.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten
megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

GOETHE. FAUST

ELSŐ RÉSZE.

Fordította SZABÓ MIHÁLY.

Ára füzve 1 frt 40 kr.

Hazánk legkedveltebb szénsavdús

SAVANYUVIZE

A MOHAI

FORRÁS

ÁGNES

**Ő fensége Iózsef főherczeg
és ő felsége Milán szerb király**

asztalán rendes italul szolgál.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

— Legjobb asztali és üdítő ital. —

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Évi szállítás 2 millió palaczk.

Orsz. főraktár
Budapestben:

Édeskuty L.

m. kir. és szerb
kir. udv. szállító

Ugyesintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben
és vendéglőben.

*Hirdetéseket az Urambátyám valamint
minden bel- és külföldi hirlap számára
árszabályszerinti árak mellett elvállal*

SCHWARZ GYÜLA

hirdetések felvételi irodája,

Budapest, váczi utca 11. szám.

Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról és költségtervezetek a legkészségesebben adatnak.

Előkelő orvosi tekintélyek u. m.:

dr. Korányi tr. kiv. tanácsos, dr. Kezmárszky tr.,
dr. Kélli, dr. Schwimmer tanár, dr. Stiller tr.,
dr. Müller Kálmán egyet. tr., dr. Grosz Sándor
megyei tiszteletbeli főorvos, dr. Reinitz,
dr. Herman S. főorvos stb. Budapesten;
dr. Kállay Adolf rendelő-orvos Karlsbadban,
dr. Braun tr. ude. tanácsos, dr. Rokitsansky
tanár, kormánytanácsos, dr. Schnitzler tanár,
dr. Oser tanár, dr. Winternitz tr., dr. Herz
egyet. tr., dr. Rott tr., dr. Marenzeller,
Eulenthalí dr. Kautz, dr. Gold ude. orvos stb.
Bécsben: itele folytán

KORONA-FORRÁS
(HYGIEA-SPRUDEL)
Steier-Magyar határon.
Legjelesebb, legtisztább égvényes savanyúvíz.

a Hygiea-Sprudel

nemcsak a legkitünőbb, legkellesebb izü és legegészségesebb ital, hanem egyszerűs mind az emésztési, légzési és vizeleti szervezettek bajaiban **elsőrendü gyógyvíz.**

= Borral vegyítve kitünő. =

Kapható **ÉDESKUTY L.** udvari szállítónál, továbbá minden füszerkereskedés és vendéglőben.

A forrástermény egyedüli elárúsítója:

MAUTNER ADOLF, Budapest, Arany János-u. 36.

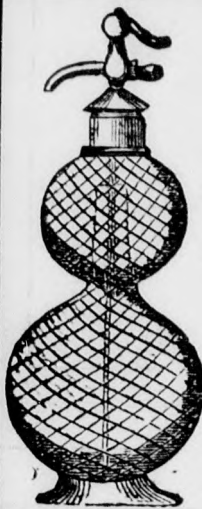
Az első évben 210,000 üveg küldetett szét.

Benedek Lajos és Társai

szabadalmi irodája

Budapesten, Muzeum-körut 10.

A u. m. kereskedelmi Miniszterium által körendeletileg a jöltalálók bizalmába ajánlva.

Önfejlesztő szódavíz-készülékek

a legkitünőbb gyártmány, teljesen ólommentes

Ürtartalom:

Meszely: 2 3 4 5 6 8 10

ára frt 6.50 7.50 8.50 9.50 12.- 14.- 16.-

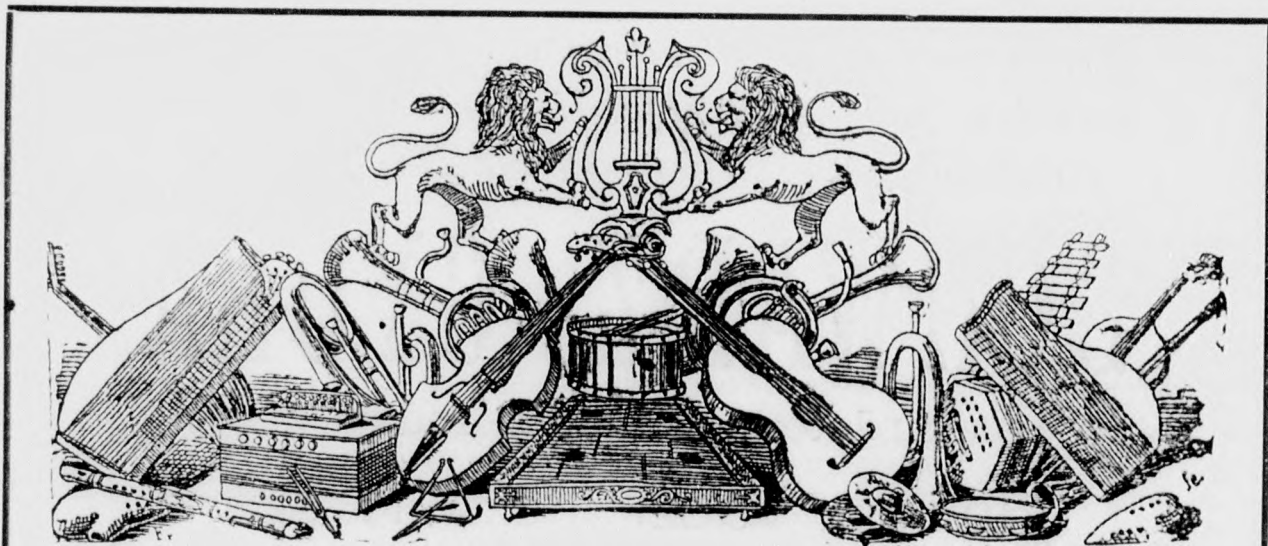
valamint kitünő borkósav és Soda bicar-bona 1 csomag 45, 90 kr. és 1 frt 75 kr.

Kapható

Lippert Gyula látszeresznél

Budapest, IV., muzeum-körut 39,

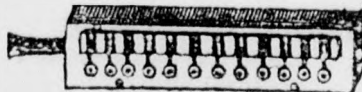
a Nemzeti Muzeummal szemben.

Sternberg Armin hangszergyára, Budapesten, kerepesi ut 36.

(a Rókus-kórházzal szemben.)

Mindennemü hangszerek, harmonika és harmonium gyára és legnagyobb választéku raktára. Valódi olasz és belföldi húrok. — A legújabb, feltünést keltő **mechanikai szalon-hangszerek**, mint Ariston, Herophon, Orpheus, Simphonion, Phönix főraktára.

200 képpel díszített nagy hangszerkatalogus kívánatra ingyen és bérmentve küldetik. Harmonika s harmoniumról külön árjegyzék kérendő

Legújabb!!! Harmonikafuvola 12 billentyüvel, kellemes hangokkal, mely azonnal megtanulható és játszható. — Igen kedves mulató-eszköz bárki részére. Ára 2 frt. Hangszerek javítása jutányosan teljesítettik. — Ocska hangszerek ujakra becséréltetnek.